BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 22 d.*

Byloje T-255/08

Eugenia Montero Padilla, gyvenanti Madride (Ispanija), iš pradžių atstovaujama advokatų G. Aguillaume Gandasegui ir P. Linde Puelles, vėliau A. Salerno ir M. Di Stefano,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. F. Crespo Carrillo,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

José María Padilla Requena, gyvenantis Santa Eulalia (Ispanija), atstovaujamas advokatų J. F. Gallego Jiménez ir J. R. Gil Cantons,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2008 m. kovo 1 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 516/2007-2), susijusio su protesto procedūra tarp Eugenia Montero Padilla ir José María Padilla Requena,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Teismo kanceliarija gavo 2008 m. birželio 16 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, kurį Teismo kanceliarija gavo 2008 m. spalio 22 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Teismo kanceliarija gavo 2008 m. lapkričio 14 d.,

atsižvelgęs į 2009 m. liepos 13 d. nutartį dėl teisinės pagalbos suteikimo ieškovei,

pagal teisėjo pranešėjo pranešimą nustatęs, kad nė viena šalis nepateikė prašymo surengti teismo posėdį per nustatytą terminą, ir nusprendęs pagal Procedūros reglamento 135a straipsnį priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2002 m. rugsėjo 12 d. įstojusi į bylą šalis José María Padilla Requena, remdamasis iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo JOSE PADILLA.

3 Pagal peržiūrėtą ir iš dalies pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti prekės ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 9, 25 ir 41 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:

— 9 klasė: „Akustiniai, kompaktiniai ir magnetiniai diskai, magnetinės juostos, kasetės; video juostos“,

— 25 klasė: „Drabužiai, avalynė, galvos apdangalai“,

— 41 klasė: „Švietimas; mokymas; pramogos; kultūrinė veikla, konkrečiai – rašymas, kūryba, įrašymas ir muzikinė veikla“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2003 m. rugpjūčio 4 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 64/2003.

5 2003 m. lapkričio 4 d. ieškovė Eugenia Montero Padilla pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis) pateikė protestą dėl prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

6 Protestas grindžiamas šiomis ankstesnėmis teisėmis:

— žodiniais ispaniškais prekių ženklais JOSE PADILLA Nr. 2427480 ir Nr. 2476324, kurių paraiškos prekėms ir paslaugoms, priskirtinoms atitinkamai 41 ir 9 klasėms, buvo pateiktos atitinkamai 2001 m. rugsėjo 28 d. ir 2002 m. gegužės 16 dieną,

— gerą vardą turinčiu prekių ženklu JOSE PADILLA,

— plačiai žinomu prekių ženklu JOSE PADILLA,

— teisėmis, susijusiomis su prekyboje naudojamu žymeniu JOSE PADILLA.

7 Protestas susijęs su visomis prekių ženklo paraiškoje nurodytomis prekėmis ir paslaugomis.

8 Protestas buvo grindžiamas motyvais, nurodytais Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, 8 straipsnio 2 dalies c punkte ir 8 straipsnio 4 ir 5 punktuose (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktai, 8 straipsnio 2 dalies c punktas ir 8 straipsnio 4 ir 5 dalys).

9 2007 m. vasario 9 d. Protestų skyrius atmetė protestą motyvuodamas tuo, kad ankstesnių ispaniškų prekių ženklų egzistavimas ir vardo bei pavardės José Padilla, kaip prekių ženklo, naudojimas bei jo žinomumas nebuvo įrodyti ir kad teisėmis, kuriomis remiasi ieškovė dėl prekyboje naudoto ankstesnio žymens, protesto nagrinėjimo procedūroje negali būti remiamasi.

10 2007 m. balandžio 4 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai) pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo.

11 2008 m. kovo 1 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Konkrečiai kalbant, ji nusprendė, kad ieškovė nepateikė nei įrodymų dėl ankstesnių nacionalinių prekių ženklų registracijos, nei įrodymų dėl nurodytų ankstesnių teisių naudojimo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme.

Šalių reikalavimai

12 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— atmesti prašomo prekių ženklo paraišką 9, 25 ir 41 klasių prekėms ir paslaugoms.

13 VRDT Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

14 Įstojusi į bylą šalis Teismo prašo:

— atmesti ieškinį ir palikti galioti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

15 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo penkis ieškinio pagrindus, susijusius, pirma, su „ginčijamo sprendimo teisinėmis pasekmėmis“, antra, su Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio ir 7 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktų (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 4 straipsnis ir 7 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai) pažeidimu, trečia, su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies f punkto (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies f punktas) pažeidimu, ketvirta, su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 ir 5 dalių (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 ir 5 dalys) pažeidimu ir, penkta, su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis) pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su „ginčijamo sprendimo teisinėmis pasekmėmis“

Šalių argumentai

16 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad prašomo prekių ženklo registracija leidžia įstojusiai į bylą šaliai uždrausti jai naudoti vardą ir pavardę José Padilla įgyvendinant savo intelektinės nuosavybės teises.

17 Ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ji nepakankamai atsižvelgė į kūrinio autoriaus vardo ir pavardės nuorodos svarbą ekonomiškai įgyvendinant intelektinės nuosavybės teises. Todėl Apeliacinė taryba pažeidė 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32) 5 straipsnį, kuriame numatyta autorystės prezumpcija. Ieškovės teigimu, iš šios nuostatos išplaukia, kad norint tinkamai įgyvendinti jai priklausančias intelektinės nuosavybės teises į jos dėdės kūrinius reikia vardo ir pavardės José Padilla nuorodos ant visų fonogramų ir audiovizualinių kūrinių laikmenų, taip pat reklamoje ir koncertų programose.

18 Galiausiai ieškovė patikslina, kad negali remtis Reglamento Nr. 40/94 12 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 12 straipsnis), kuriame, be kita ko, numatyta trečiųjų šalių, kurios savo vardą ir pavardę naudoja komercinėje veikloje, apsauga, nes vardas ir pavardė José Padilla yra jos dėdės, o ne jos vardas ir pavardė.

19 VRDT tvirtina, kad Direktyva Nr. 2004/48 buvo priimta po protesto pateikimo dienos ir kad šis ieškinio pagrindas nepriimtinas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, skaitomą kartu su to paties reglamento 135 straipsnio 4 dalimi, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

20 Įstojusi į bylą šalis mano, kad dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo ieškovei nedraudžiama naudoti vardą ir pavardę José Padilla, jeigu jais „aiškiai identifikuojamas“ jos autorių teisių saugomų kūrinių autorius.

Bendrojo Teismo vertinimas

21 Būtina priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 2 dalis) Bendrajam Teismui pateiktu skundu siekiama patikrinti apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumą. Pagal minėtą reglamentą taikant jo 74 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnis), tikrinama turi būti atsižvelgiant į Apeliacinei tarybai pateiktas faktines ir teisines bylos aplinkybes (žr. 2005 m. vasario 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann ir Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink. p. II-287, 17 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Iš to išplaukia, kad Bendrasis Teismas negali panaikinti arba pakeisti tokio ginčijamo sprendimo dėl pagrindų, atsiradusių po jo paskelbimo (2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT*, C-416/04 P, Rink. p. I-4237, 55 punktas ir 2007 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Kaul*, C-29/05 P, Rink. p. I-2213, 53 punktas).

22 Be to, pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

23 Todėl reikia išnagrinėti, ar pirmą kartą Bendrajame Teisme tvirtindama, kad prašomo prekių ženklo registracija leistų įstojusiai į bylą šaliai uždrausti jai naudoti vardą ir pavardę José Padilla įgyvendinant savo intelektinės nuosavybės teises, ieškovė pakeitė ginčo dalyką.

24 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad nors kai kuriuos argumentus, susijusius su išimtinės teisės, kuri įstojusiai į bylą šaliai būtų suteikta įregistravus prašomą prekių ženklą, apimtimi, ieškovė nurodė apeliacijoje Apeliacinei tarybai, šie argumentai buvo pateikti atsižvelgiant į pagrindus, susijusius su ankstesnių prekių ženklų ir žymenų egzistavimu, pateiktų pagrindžiant ieškinį, nukreiptą prieš 2007 m. vasario 9 d. Protestų skyriaus sprendimą. Kaip nurodyta šio sprendimo 8 punkte, protestą pagrindžiantys motyvai buvo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, 8 straipsnio 2 dalies c punkte ir 8 straipsnio 4 ir 5 punktuose nurodyti motyvai.

25 Tačiau šiuo ieškinio pagrindu ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo patikrinti skundžiamo sprendimo teisėtumą Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnis) atžvilgiu.

26 Todėl, remiantis šio sprendimo 21 ir 22 punktuose primintomis Reglamento Nr. 40/94 ir Procedūros reglamento nuostatomis, reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą kaip nepriimtiną.

27 Papildomai reikia pažymėti, kad net darant prielaidą, kaip tvirtina ieškovė, jog Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalis) prašomo prekių ženklo registracijos atveju leidžia įstojusiai į bylą šaliai uždrausti jai naudoti vardą ir pavardę José Padilla įgyvendinant savo intelektinės nuosavybės teises, tai negali turėti įtakos ginčijamo sprendimo, kuriuo atmetamas ieškovės protestas, teisėtumui.

28 Pagrindai, kuriais gali būti grindžiamas protestas, kaip nurodyta Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 1 dalis), yra tik santykiai atmetimo pagrindai, nurodyti to paties reglamento 8 straipsnyje (2003 m. balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Durferrit prieš VRDT – Kolene (NU-TRIDE)*, T-224/01, Rink. p. II-1589, 72 punktas). Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnyje, priešingai, apibrėžiama Bendrijos prekių ženklo suteikiamos teisės apimtis, taigi ir jo registracijos pasekmės, tačiau nereglamentuojamos registracijos sąlygos. Todėl minėtas 9 straipsnis nėra teisinio pagrindo, į kurį privalo atsižvelgti VRDT, kai nagrinėja registracijos paraišką ar protestą, dalis.

29 Iš to, kas išdėstyta išplaukia, kad net jei pirmasis pagrindas šiuo atveju nebūtų nepriimtinas, jį būtų reikėję atmesti kaip neveiksmingą.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų, susijusių atitinkamai su Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio ir 7 straipsnio 1 dalies, a, b ir c punktų bei Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu

Šalių argumentai

30 Ieškovė tvirtina, jog vardas ir pavardė José Padilla neturi pakankamai skiriamųjų požymių, kad vartotojai galėtų atskirti rinkos prekes ir paslaugas, priskirtinas 9 ir 41 klasėms, nes tai yra įprastas vardas Ispanijoje. Todėl Apeliacinė taryba pažeidė

Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio nuostatas, pagal kurias naudojamas žymuo turi leisti atskirti prekę ar paslaugą rinkoje, ir 7 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktų nuostatas, kurios draudžia atitinkamai registruoti minėto reglamento 4 straipsnio neatitinkančius žymenis, skiriamųjų požymių neturinčius prekių ženklus, ir prekių ženklus, kuriuos sudaro tik žymenys, galintys žymėti nagrinėjamų prekių ir paslaugų savybes.

31 Ieškovė taip pat tvirtina, kad prašomas prekių ženklas prieštarauja viešajai tvarkai tiek, kiek juo ribojama jos autoriaus teisės į dėdės kūrinį, ir kad todėl jo registracija prieštarauja Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies f punktui.

32 VRDT mano, kad šie ieškinio pagrindai nepriimtini todėl, kad ieškovė jų nenurodė nei Protestų skyriui, nei Apeliacinei tarybai. Todėl, VRDT teigimu, minėtus ieškinio pagrindus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

33 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad vardas ir pavardė José Padilla atitinka visas sąlygas, jog būtų galima atskirti nagrinėjamas prekes bei paslaugas, ir kad jis neturėtų būti traktuojamas kaip bendrinis pavadinimas.

34 Be to, įstojusi į bylą šalis mano, kad prašomo prekių ženklo registracija neprieštarauja viešajai tvarkai, ir patikslina, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies f punktas netaikytinas protesto procedūrai, be to, juo šioje procedūroje nebuvo remiamasi.

Bendrojo Teismo vertinimas

35 Kalbant apie antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalies ir iš šio reglamento 42 ir 43 straipsnių (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnis) turinio išplaukia, kad to paties reglamento 7 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnis) numatyti absoliutūs atmetimo pagrindai neturi būti nagrinėjami per protesto procedūrą. Tokie pagrindai, kuriais gali būti grindžiamas protestas, kokie nurodyti Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalyje, yra tik santykiniai atmetimo pagrindai, kaip numatyta to paties reglamento 8 straipsnyje. Be to, registracijos procedūra vyksta keliais etapais, kurie gali būti apibendrinti taip. Visų pirma per nagrinėjimo procedūrą VRDT *ex officio* išnagrinėja, ar absoliutūs atmetimo pagrindai draudžia registruoti prašomą prekių ženklą remiantis Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 1 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnio 1 dalis), ir, jei taip nėra, prekių ženklo paraiška paskelbiama remiantis to paties reglamento 38 straipsnio 1 dalimi ir 40 straipsnio 1 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 39 straipsnio 1 dalis). Toliau, jei per trijų mėnesių terminą skaičiuojant nuo prekių ženklo paraiškos paskelbimo dienos remiantis Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalimi pateikiamas protestas, VRDT per protesto procedūrą išnagrinėja protestą pateikusio asmens nurodytus santykinius atmetimo pagrindus remdamasi minėto reglamento 74 straipsnio 1 dalimi *in fine* (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalis) (šiuo klausimu žr. minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NU-TRIDE* 72 punktą ir 2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BMI Bertollo prieš VRDT – Diesel (DIESELIT)*, T-186/02, Rink. p. II-1887, 71 punktą).

36 Taip pat reikia pažymėti, kad nors Reglamento Nr. 40/94 41 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 40 straipsnio 1 dalis) leidžia tretiesiems asmenims pateikti VRDT pastabas, be kita ko, dėl absoliučių atmetimo pagrindų, vis dėlto iš bylos medžiagos nematyti, kad ieškovė šiuo atveju pateikė tokias pastabas VRDT remdamasi to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies f punktu. Be to, net jei taip ir būtų buvę, tokių pastabų poveikis būtų tik toks, kad VRDT įvertintų, ar reikia atnaujinti

nagrinėjimo procedūrą siekiant patikrinti, ar ieškovės nurodyti absoliutūs atmetimo pagrindai draudžia prašomo prekių ženklo registraciją. Iš to darytina išvada, kad ne per protesto procedūrą VRDT privalo atsižvelgti į trečiųjų asmenų pastabas, pateiktas vadovaujantis Reglamento Nr. 40/94 41 straipsnio 1 dalimi, ir kad tai taikytina net tuo atveju, jeigu tokios pastabos jai buvo pateiktos (minėto Sprendimo *NU-TRIDE* 73 punktas).

37 Todėl nei Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnis, nei to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai, nei 7 straipsnio 1 dalies f punktas nėra tarp nuostatų, kurių atžvilgiu reikia vertinti ginčijamo sprendimo teisėtumą.

38 Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikia atmesti antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr.º 40/94 8 straipsnio 1 ir 5 dalių pažeidimu

Šalių argumentai

39 Ieškovė tvirtina, kad vardas ir pavardė José Padilla yra ankstesnis plačiai žinomas prekių ženklas, kurio savininkė ji yra, todėl jis turi būti saugomas, o žodinio žymens JOSE PADILLA, kaip prekių ženklo, paraiška turi būti atmesta.

40 Be to, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ji klaidingai manė, jog pateikti dokumentai liudija apie mirusiojo kompozitoriaus prestižą, žinomumą ir gerą reputaciją, tačiau niekaip neįrodo „ankstesnio prekių ženklo žinomumo“. Ji taip pat kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad neatsižvelgė į pateiktus įrodymus dėl pardavimo kiekio, trukmės, intensyvumo ar ankstesnio prekių ženklo geografinio paplitimo, ir tuo, kad dėl procedūros ekonomijos išsamiai neišanalizavo visų dokumentų, nors remiantis minėtais dokumentais buvo galima įrodyti ankstesnio prekių ženklo žinomumą.

41 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad prašomas ir ankstesnis plačiai žinomas prekių ženklai visiškai sutampa, o pastarasis prekių ženklas nuo sukūrimo buvo nenutrūkstamai naudojamas prekyboje vietiniu ir tarptautiniu lygiu, todėl yra visiško supainiojimo galimybė.

42 VRDT mano, kad ieškovė painioja kompozitoriaus žinomumą, kurio ji neginčija, ir jo vardo bei pavardės, kaip prekių ženklo, naudojimą.

43 VRDT teigimu, net jei kompozitoriaus melodijų transliavimas per radiją, televiziją ar kine būtų laikomas susijusiu su prekių ženklo naudojimu, tik šios dainos melodija, dainos pavadinimas ar atlikėjo pavardė susiję su prekių ženklu. Ji tvirtina, kad, kaip matyti iš tam tikrų internete atliktų tyrimų, visuomenei melodija asocijuojasi su kompozitoriumi tik retais atvejais. Todėl VRDT mano, kad ieškovė neįrodė, jog vardas ir pavardė José Padilla, kaip prekių ženklas, yra naudojamas komercinėje veikloje.

44 Be to, VRDT pripažįsta, kad nors formuluotė, susijusi su išsamaus ieškovės pateiktų dokumentų išnagrinėjimo nebuvimu dėl procedūros ekonomijos, yra netinkama ir šiek tiek neaiški, tačiau joje nėra prieštaravimų ir ji nesusijusi su motyvų nebuvimu, nes dokumentai buvo vertinami vadovaujantis aiškiai nustatytais kriterijais, kaip antai prekių ženklo užimama rinkos dalis, jo naudojimo intensyvumas, geografinis

paplitimas ir naudojimo trukmė bei jį reklamuojant įdėtų investicijų dydis. Kadangi ieškovė nepateikė jokių dokumentų, kuriuose būtų informacijos, susijusios su šiais kriterijais, VRDT mano, kad vardo ir pavardės José Padilla, kaip prekių ženklo, naudojimas nebuvo įrodytas. Konkrečiai kalbant, nei minėto vardo ir pavardės naudojimas filmo kūrėjų sąraše, nei CD (kompaktinis diskas) laikmenos, nei muzikos kūrinių sekos užrašai (*cue-sheets*), nei kompozitoriaus atvaizdo naudojimas ant pašto ženklų, nei muziejaus įkūrimas, nei Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (*Unesco*) pripažinimas, jog mirusio kompozitoriaus kūrinys yra pasaulinio garso, neįrodo, kad vardas ir pavardė José Padilla yra naudojamas kaip prekių ženklas. Todėl VRDT tvirtina, kad šį vardą ir pavardę ieškovė naudoja tik „asmeniniais“, o ne komerciniais tikslais.

45 Galiausiai VRDT tvirtina, kad vardas ir pavardė José Padilla naudojami tik siekiant identifikuoti muzikos kūrinių autorių, o ne atskirti nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinę kilmę. Todėl remiantis kompozitoriaus gera reputacija negalima daryti išvados, kad jo vardas ir pavardė yra naudojami kaip plačiai žinomas prekių ženklas. Toks naudojimas nebuvo įrodytas jokiais ieškovės pateiktais dokumentais.

46 Įstojusi į bylą šalis pažymi, kad ieškovė neįrodė, jog ji yra įregistruoto prekių ženklo ir ankstesnio plačiai žinomo prekių ženklo savininkė.

Bendrojo Teismo vertinimas

47 Kalbant apie kaltinimą dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies pažeidimo tiek, kiek ieškovė siekė remtis ankstesnio prekių ženklo JOSE PADILLA geru vardu šios

nuostatos prasme, reikia priminti, kad, remiantis teismų praktika, iš Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies formuluotės, kurioje vartojami žodžiai „kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas“, matyti, jog ši nuostata ankstesniems prekių ženklams šio reglamento 8 straipsnio 2 dalies prasme taikoma tik tada, jeigu registruoti (2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mülhens prieš VRDT – Minoronzoni (TOSCA BLU)*, T-150/04, Rink. p. II-2353, 55 punktas; taip pat šiuo klausimu analogiškai žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *General Motors*, C-375/97, Rink. p. I-5421, 23 punktą ir 2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adidas-Salomon ir Adidas Benelux*, C-408/01, Rink. p. I-12537, 22 punktą).

48 Todėl, priešingai nei Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas, pagal kurį leidžiama tapačių arba panašių prekių atžvilgiu pateikti protestus, grindžiamus prekių ženklais, kurių registracija nebuvo įrodyta, bet kurie plačiai žinomi peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo (toliau – Paryžiaus konvencija) 6a straipsnio prasme, Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalimi nepanašių prekių arba paslaugų atžvilgiu saugomi tik plačiai žinomi prekių ženklai Paryžiaus konvencijos 6a straipsnio prasme, kurių registracija buvo įrodyta (minėto Sprendimo *TOSCA BLU* 56 punktas).

49 Tačiau šiuo atveju ieškovės nurodyto ankstesnio prekių ženklo JOSE PADILLA registracijos įrodymų nebuvo pateikta. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad ieškovė šiame ieškinyje nesiremia įregistruotais ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais, kuriuos nurodė VRDT (žr. šio sprendimo 6 punktą), tačiau tik tvirtina, kad neregistruotas prekių ženklas JOSE PADILLA yra plačiai žinomas.

50 Todėl reikia atmesti kaltinimą dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies pažeidimo.

51 Kalbant apie kaltinimą dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies pažeidimo motyvuojant tuo, kad Apeliacinė taryba klaidingai manė, jog pateikti dokumentai neįrodo ankstesnio prekių ženklo JOSE PADILLA plataus žinomumo, reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies c punktu, to paties straipsnio 1 dalies tikslais „ankstesni prekių ženklai“ reiškia, kad prekių ženklai, kurie paraiškų įregistruoti Bendrijos prekių ženklą padavimo dieną arba atitinkamais atvejais – prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pateikimo dieną yra plačiai žinomi valstybėje narėje Paryžiaus konvencijos 6a straipsnio prasme.

52 Pagal Paryžiaus konvencijos 6a straipsnį, šios konvencijos valstybės narės įsipareigoja arba administracijos iniciatyva, jeigu tai leidžia tos šalies įstatymai, arba suinteresuotojo asmens prašymu atmesti paraišką arba pripažinti registraciją negaliojančia ir uždrausti naudoti prekių ženklą, jeigu šis pakartoja, imituoja kitą ženklą arba yra kito ženklo vertimas ir gali būti supainiotas su juo, nes registravimo arba panaudojimo šalies kompetentingas organas pripažįsta, kad tas ženklas toje šalyje yra jau plačiai žinomas kaip ženklas asmens, kuris naudojasi šios konvencijos privilegijomis ir panaudoja jį tokiems patiems arba panašiems gaminiams.

53 Todėl ieškovė privalo pateikti įrodymų, kad prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną jos nurodytas ankstesnis prekių ženklas JOSE PADILLA buvo plačiai žinomas valstybėje narėje ir naudojamas panašiems ar identiškiems produktams kaip ir tiems, kuriems yra skirtas prekių ženklas, dėl kurio pateikta paraiška.

54 Tačiau šioje byloje ieškovė nepateikė įrodymų, kurie suteiktų informacijos apie vardo ir pavardės José Padilla, kaip prekių ženklo, naudojimą. Nors ieškovės pateikti dokumentai įrodo José Padilla kurtos muzikos sėkmę ir jo, kaip kompozitoriaus, žinomumą bei gerą vardą, tačiau tai yra tik nuorodos į mirusio kompozitoriaus muzikos kūrinio meninį pobūdį, o ne nuorodos į prekių ir paslaugų, kurios parduodamos nurodant

vardą ir pavardę José Padilla, ypač filmų, DVD (*Digital Versatile Disc*) ar televizijos programų, komercinę kilmę.

55 Ieškovės nurodyti José Padilla kūrinio „plataus ekonominio ir komercinio naudojimo“ pavyzdžiai neleidžia nustatyti, kad šis vardas ir pavardė naudojami kaip prekių ženklas. Ieškovė tvirtina, kad šį naudojimą sudarė šio kompozitoriaus partitūrų publikavimas, jo kūrinių atlikimas fotografinėse ir videografinėse laikmenose (CD ir DVD), jo muzikos naudojimas originaliose filmų juostose, tekstilės prekių, susijusių su José Padilla ir jo muzika, gamyba ir vyno ženklinimas ant etiketės nurodant nagrinėjamą vardą ir pavardę. Tačiau reikia konstatuoti, kad vykdant visą šią veiklą vardas ir pavardė José Padilla nebuvo naudojami tam, kad būtų galima nustatyti šių produktų komercinę kilmę. Akivaizdu, kad susijusi visuomenė galėjo manyti tikrai ne tai, kad CD, DVD, tekstilės prekės ir vynas buvo pagamintos José Padilla ar šį vardą ir pavardę naudojančios įmonės, bet tik tai, kad CD ir DVD buvo įrašytas vienas iš José Padilla kūrinių arba kad tekstilės prekės ar vynas, ant kurių nurodyti jo vardas ir pavardė arba atvaizdas, skirti jį pagerbti. Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų dėl tariamo plačiai žinomo prekių ženklo JOSE PADILLA užimamos rinkos dalies, naudojimo intensyvumo ir geografinio paplitimo bei jį reklamuojant įdėtų investicijų.

56 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ieškovė neįrodė, jog vardas ir pavardė José Padilla buvo naudojami kaip prekių ženklas, ir kad Apeliacinė taryba, ginčijamo sprendimo 16 punkte pakartodama Protestų skyriaus argumentus, galėjo padaryti teisingą išvadą, jog pateikti dokumentai įrodo tik mirusio kompozitoriaus žinomumą ir jo vardo bei pavardės naudojimą muzikos kūrinių autoriui nustatyti, bet ne šio vardo ir pavardės, kaip prekių ženklo, naudojimą.

57 Dėl ieškovės argumentų, susijusių su tuo, kad Apeliacinė taryba neišnagrinėjo visų dokumentų dėl „procedūros ekonomijos“, iš ginčijamo sprendimo 7 punkto, apibendrinančio Protestų skyriaus sprendimo motyvus, kuriuos Apeliacinė taryba pateikė kaip savo, išplaukia, kad ši taryba įvertino visus ieškovės pateiktus dokumentus prieš padarydama teisingą išvadą, jog šie dokumentai neturi nieko bendra su vardo ir pavardės José Padilla, kaip prekių ženklo, naudojimu ir todėl jie nėra reikšmingi. Tad VRDT neturėtų būti kaltinama tinkamai neatsižvelgusi į ieškovės pateiktus įrodymus.

58 Taigi, dėl prieš tai išdėstytų priežasčių reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

59 Ieškovė tvirtina, kad vardas ir pavardė José Padilla naudojami prekyboje, nes muzikos kūrinio naudojimas yra ekonominė veikla. Šioje byloje ši veikla yra tarptautinės, o ne tik vietinės reikšmės. Be to, ji mano, kad pagal Ispanijos ir Sąjungos teisę prekių ženklo naudojimas gali būti ribojamas autoriaus teisėmis.

60 VRDT tvirtina, kad teisė į vardą nėra ankstesnė teisė, numatyta Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalyje, ir kad ja galima remtis tik prašant panaikinti įregistruotą prekių ženklą, bet ne pateikiant protestą. Be to, Ispanijos teisė, priešingai nei tvirtina ieškovė, nepripažįsta neregistruotų prekių ženklų.

61 Taip pat, VRDT mano, kad ieškovės pateikiamas *Ley de marcas* (Ispanijos prekių ženklų įstatymas) 9 straipsnio 1 dalies, susijusios su draudimu asmeniui naudoti savo vardą ir pavardę kaip prekių ženklą tuo atveju, jei šis vardas ir pavardė yra toks pats kaip ir kito visuomenėje žinomo asmens vardas ir pavardė, aiškinimas sunkiai suderinamas su faktu, kad įstojusi į bylą šalis yra ispaniško žodinio prekių ženklo JOSE PADILLA, įregistruoto 2000 m. liepos 1 d. numeriu 2 272 097 9 klasės prekėms, savininkė.

62 Įstojusi į bylą šalis pažymi, kad ieškovė nepateikė įrodymų dėl vardo ir pavardės José Padilla išskirtinumo, nes jis buvo naudojamas muzikos kūrinių autoriui nurodyti, bet ne kaip prekių ženklas.

Bendrojo Teismo vertinimas

63 Visų pirma, kalbant apie teisės į vardą, kaip prekyboje naudojamo žymens, kuris turi didesnę nei vietinę reikšmę, apsaugą, reikia pažymėti, kaip teisingai pabrėžė ieškovė, kad vardas ir pavardė José Padilla nėra jos vardas bei pavardė ir kad todėl ji neturi teisės į šiuos vardą bei pavardę. Tad ji negali reikalauti tokios apsaugos.

64 Iš to galima daryti išvadą, kad tiek, kiek ieškovė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimą grindė teise į vardą, reikia atmesti penktąjį ieškinio pagrindą.

65 Toliau, kalbant apie apsaugą, kuri turėtų būti pripažįstama jos autoriaus teisėms į dėdės kūrinį, reikia konstatuoti, kad autoriaus teisės nėra „prekyboje naudojamas žymuo“ Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme. Iš minėto reglamento 52 straipsnio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnis) turinio matyti, kad autoriaus teisės nėra toks žymuo. Šios nuostatos 1 dalies c punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktas) numatyta, kad Bendrijos prekių ženklo registracija skelbiama negaliojančia, jeigu egzistuoja 8 straipsnio 4 dalyje nurodytos ankstesnės teisės ir tenkinamos toje dalyje keliamos sąlygos. To paties straipsnio 2 dalies c punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 2 dalies c punktas) numatyta, kad Bendrijos prekių ženklas taip pat gali būti skelbiamas negaliojančiu, jeigu jo naudojimą galima uždrausti vadovaujantis „bet kokiomis“ ankstesnėmis teisėmis, būtent – autoriaus teise. Iš to išplaukia, kad autoriaus teisė nepriskirtina Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalyje numatytoms ankstesnėms teisėms.

66 Galiausiai, kalbant apie ieškovės vardo ir pavardės José Padilla naudojimą tekstilės ir vyno, ant kurių yra vardas ir pavardė José Padilla, prekyboje, šio sprendimo 55 punkte jau buvo nurodyta, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų, įrodančių tokios ekonominės veiklos realumą ir apimtį.

67 Todėl reikia atmesti argumentą dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimo.

68 Papildomai reikia atmesti ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad pagal nacionalinę ir Sąjungos teisę teisės, kurių savininkė ji yra, riboja vėlesnio prekių ženklo naudojimą.

69 Viena vertus, ieškovė neįrodė, kad Ispanijos teisė leidžia autoriaus teisių savininkams uždrausti vėlesnio prekių ženklo naudojimą. Šiuo klausimu reikia priminti, kad norint taikyti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį reikia atsižvelgti tiek į nacionalinės teisės aktus, taikomus remiantis šioje nuostatoje daroma nuoroda, tiek į atitinkamoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus (žr. 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Last Minute Network prieš VRDT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)*, T-114/07 ir T-115/07, Rink. p. II-1919, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; šiuo klausimu taip pat žr. 2009 m. kovo 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Moreira da Fonseca prieš VRDT – General Óptica (GENERAL OPTICA)*, T-318/06–T-321/06, Rink. p. II-663, 32 ir 34 punktus). Iš šios bylos medžiagos matyti, kad ieškovės pateiktas ieškinys dėl ispaniško žodinio prekių JOSE PADILLA, kurio savininkė yra įstojusi į bylą šalis, panaikinimo, be kita ko, grindžiamas autoriaus teisėmis. Šis ieškinys buvo atmestas 2004 m. spalio 29 d. *Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca* (Palma Maljorka, Ispanija, pirmosios instancijos teismas) sprendimu Nr. 523/2002, kuris tapo galutinis.

70 Kita vertus, kalbant apie Sąjungos teisę, šioje byloje pakanka pažymėti, kad protesto procedūroje autoriaus teisėmis negalima grįsti protesto dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos, kaip tai buvo nurodyta šio sprendimo 65 punkte.

71 Iš to galima daryti išvadą, kad ieškovės autoriaus teisėmis į José Padilla kūrinį negali būti remiamasi protestuojant dėl prašomo Bendrijos prekių ženklo registracijos nei pagal Ispanijos, nei pagal Bendrijos teisę.

72 Todėl reikia atmesti penktąjį ieškinio pagrindą.

73 Taigi reikia atmesti visą ieškinį ir nėra reikalo nagrinėti antrojo ieškovės reikalavimo, kad Bendrasis Teismas atmestų prašomo prekių ženklo registracijos paraišką 9, 25 ir 41 klasių prekėms ir paslaugoms.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

74 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Eugenia Montero Padilla padengia savo, Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ir José María Padilla Requena bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. birželio 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.